

Kort Nieuws

In deze rubriek een overzicht van recente gerechtelijke uitspraken en nieuwe wetgeving die op komst is, voor zover van belang voor Nederlanders in België

Rechtbank Breda 14 september 2011: Nederland hoeft dubbele dividendbelasting niet ongedaan te maken; wel te zwaar belast

Een inwonster van België houdt ruim 2% van de aandelen in een Nederlandse B.v. Ze ontvangt in 2007 een dividenduitkering van € 107.372, waarover in Nederland 15% dividendbelasting (ofwel € 16.106) wordt ingehouden. Over het restant is vervolgens in België nog eens 25% personenbelasting verschuldigd. Daarbij vindt geen verrekening met de Nederlandse dividendbelasting plaats.

De vrouw is van mening dat de inhouding van dividendbelasting in Nederland in strijd is met Europees recht. Rechtbank Breda is het hier echter niet mee eens en verwijst daarbij naar rechtspraak van het Europese Hof van Justitie. Wel stelt de rechtbank vast dat als de vrouw in Nederland had gewoond, de belastingheffing in box 3 € 15.579 had bedragen. Dit betekent volgens de rechtbank dat het verschil in belastingheffing afhankelijk is of er sprake is van een binnenlandse of een buitenlandse belastingplicht. De vrouw wordt dus op dit punt ongunstiger behandeld dan binnenlands belastingplichtigen. Dat is volgens rechtbank Breda een ongerechtvaardigde beperking van de vrijheid van kapitaalverkeer. Het verschil tussen € 16.106 en € 15.579 krijgt de vrouw terug.

Tweede Kamer 29 september 2011: Nieuwe wet wederzijdse bijstand invordering belastingsschulden in EU

Bij de Tweede Kamer is onlangs een wetsvoorstel ingediend voor de wederzijdse bijstand binnen de EU voor de invordering van belastingsschulden. Deze vervangt per 1 januari 2012 de huidige regeling. Nederland implementeert hiermee een in 2010 aangenomen richtlijn op dit punt. De wijzigingen zien op:

1. De kring van natuurlijke en rechtspersonen is verbreed tot alle personen die activa bezitten of beheren en onderworpen zijn aan belastingen die onder de richtlijn vallen.
2. De procedures tot invordering zijn vereenvoudigd.

3. Het toepassingsgebied is uitgebreid met belastingen en heffingen van lokale overheden, zoals onder meer de parkeerbelasting.

De bijstand bij invordering kan verschillende vormen aannemen:

- a. Het verstrekken van inlichtingen aan de belastingdienst van de verzoekende lidstaat.
- b. Het overgaan tot daadwerkelijke invordering in de aangezochte lidstaat van belastingvorderingen die in de verzoekende lidstaat zijn ontstaan.
- c. Het nemen van conservatoire maatregelen (waaronder beslaglegging) om invordering in de aangezochte lidstaat te waarborgen.

Hof 's-Gravenhage 6 september 2011: Fictief loonregeling ook voor DGA van Nederlandse B.V. die in België woont

Wanneer iemand 5% of meer van de aandelen heeft en tegelijkertijd werkzaamheden voor deze B.V. verricht, dient voor deze werkzaamheden een bepaald minimumsalaris opgenomen te worden. Voor het jaar 2006 is dit € 39.000. Op deze hoofdregel gelden een aantal uitzonderingen, zoals indien de belastingplichtige aannemelijk kan maken bij een soortgelijke dienstbetrekking waarbij geen sprake is van een aandelenbelang, in het economische verkeer een lager loon gebruikelijk is. Andere uitzonderingen kunnen voorkomen bij startende ondernemers, bij passieve en beleggingsvennootschappen en vennootschappen die structureel verlies maken.

In deze situatie is sprake van een in België woonachtige man, die alle aandelen bezit in een Nederlandse B.V. De activiteiten worden verricht in Nederland en leveren in 2006 een winst op (zonder salaris) van € 14.000. De man vindt dat de financiële positie van de B.V. het niet toestaat om hem een salaris uit te betalen. Volgens de rechter is dit echter onvoldoende, omdat de man onvoldoende inzicht heeft gegeven in de bedrijfskosten en de vermogenspositie van de vennootschap om aannemelijk te achten dat de financiële positie van de B.V. structureel gezien zodanig slecht is dat bij een loon van € 39.000 de continuïteit van de B.V. niet (langer) gewaarborgd zou zijn.

Ook met het argument dat zijn werkzaamheden niet in Nederland belast kunnen worden en dat de fictief loonregeling op hem, als inwoner van België, niet van toepassing is, is de rechter het niet eens. De buitenlandse belastingplicht biedt Nederland de mogelijkheid om tot heffing over te gaan en al eerder heeft de Hoge Raad geoordeeld dat het belastingverdrag hier niet aan in de weg staat.

Rechtbank Breda 27 april 2011: Nederland hoeft geen verrekening te geven voor Belgische gemeentelijke opcentiemen

In zijn arrest van 5 maart 2010 heeft de Hoge Raad geoordeeld dat Nederland niet gehouden is aan Belgische inwoners een tegemoetkoming voor de Belgische personenbelasting (opcentiemen) te verlenen over in Nederland verdiende inkomsten. De Hoge Raad heeft daarbij geoordeeld dat de relevante Nederlandse regelgeving de Europese vrijheid van vestiging niet ongeoorloofd belemmert.

ONDANKS DEZE UITSpraak wil een in België woonachtige man, die in Nederland een onderneming drijft, zijn zaak aan de rechter voorleggen. Hij is van mening dat regels die de Sociale Verzekeringsbank hanteert om vast te stellen of er in Nederland verzekeringsplicht bestaat, ook gevolgen moeten hebben voor de belastingheffing. Met een verwijzing naar het arrest van de Hoge Raad uit 2010, wijst de rechtbank deze stelling snel terzijde.

Gerechtshof Arnhem 18 oktober 2010: Vestigingsplaats belanghebbende

De aandelen in een Nederlandse B.V. zijn in handen van een man die in Nederland woont. Hij is tevens directeur. De activiteiten van de B.V. bestaan uit het beleggen van vermogen, waaronder omvangrijke leningen aan de aandeelhouder. Per 1 juli 2001 is de vennootschap ingeschreven op Curaçao, met een lokaal trustkantoor als directeur. De belastingdienst is echter van mening dat de feitelijke leiding niet is verplaatst en de rechter is het hier mee eens.

Volgens de rechter is de B.V. is er niet in geslaagd om aan te tonen dat de feitelijke leiding is verplaatst. Uit de feiten blijkt namelijk dat de directie vanuit Nederland wordt gevoerd door de aandeelhouder en zijn gemachtigde. Dit wordt vooral afgeleid uit het feit dat het trustkantoor als directie niets heeft ondernomen om zekerheden te krijgen

van de aandeelhouder, voor een vordering van de B.V. op hem. Bovendien heeft het trustkantoor volgens het Hof een veel minder zelfstandige positie ingenomen dan zij doet voorkomen.

Hof 's-Hertogenbosch 7 juli 2011: Aftrek uitgaven monumentenpand ook voor kasteel in België

Een man die in Nederland werkt en in een kasteel in België woont, kiest in 2004 voor de fictieve binnenlandse belastingplicht. Hij voert onder meer uitgaven voor een monumentenpand als aftrekpost op. De inspecteur weigert dit, omdat sprake moet zijn van een kasteel dat ingeschreven is in de (Nederlandse) registers. Ofwel, het kasteel moet volgens de inspecteur in Nederland gelegen zijn. Rechtbank Breda is het met hem eens.

Volgens Hof 's-Hertogenbosch beroept de inspecteur zich echter op een regeling, die verkapt discriminatoir is. Een beperking tot ingeschreven panden treft immers voornamelijk niet-ingezetenen. Omdat de man zijn inkomen voor ten minste 90% in Nederland verdient, moet hij in staat gesteld worden zijn persoonlijke aftrekposten in Nederland in mindering te brengen. De aftrekpost voor een monumentenpand raakt volgens het Hof rechtstreeks de draagkracht van de man en is daarom persoonlijk.

Hof 's-Hertogenbosch 14 juli 2011: Geen BPM voor Belgische huurauto

Een man van Nederlandse nationaliteit, die in Nederland woont, wordt in 2007 en 2008 twee keer aangetroffen als bestuurder van een personenauto met Belgisch kenteken. De auto wordt gehuurd van een Belgisch leasebedrijf. De douane heeft een naheffingsaanslag BPM opgelegd met een boete van 50%. Volgens Rechtbank Breda is deze aanslag terecht.

Het Hof is het er echter niet mee eens. De Nederlandse wet houdt geen rekening met situaties als de onderhavige, ofwel met beperkt gebruik van de Nederlandse wet voor de duur van de huurovereenkomst. Daarom dient de volledige aanslag te vervallen.

Hof 's-Hertogenbosch 7 juli 2011: Bij afwezigheid duurzaam verblijf in Nederland geen Nederlandse heffing over aanmerkelijk belangwinst

Een man van Nederlandse nationaliteit verhuist in 1992 naar België, waar hij april 2000 de Belgische nationaliteit aanneemt. In oktober 2001 verkoopt hij de aandelen in een

+ + + + + + + + + + + + + + + + +

Nederlandse B.V. en een dag later verhuist hij terug naar Nederland. Volgens de inspecteur is de winst behaald bij verkoop van de aandelen in Nederland belast, omdat de man vanaf juli 2000 weer in Nederland woont.

Zowel rechtbank Breda als Hof 's-Hertogenbosch zijn het niet met de inspecteur eens, echter wel met een verschillende motivering. Volgens de rechtbank is de (Belgische) nationaliteit van de man op het moment van verkoop beslissend. Volgens het Hof mag Nederland niet heffen, omdat de man op het moment van verkoop in België wel een duurzaam tehuis tot zijn beschikking had en in Nederland niet. Volgens het belastingverdrag tussen Nederland en België is de woonplaats in beide redeneringen dan in België gelegen en mag Nederland dus niet heffen.

Hof 's-Gravenhage 14 september 2011: Liquidatie-uitkering belast

In 1996 verhuist een man samen met zijn B.V. van Nederland naar België. Aan het einde van dat jaar wordt de B.V. geliquideerd. De man dient een belastingaangifte in over 1996, zonder melding te maken van de liquidatie-uitkering, omdat hij van mening is dat Nederland hierover niet mag heffen. De aanslag wordt conform de aangifte opgelegd.

In 2000 ontdekt de inspecteur dat de man de liquidatie-uitkering heeft ontvangen en legt hij een navorderingsaanslag op. Om een dergelijke aanslag te kunnen opleggen, heeft de inspecteur een zogeheten nieuw feit nodig: nieuwe informatie, waarover hij op het moment van het opleggen van de aanslag niet beschikte en waar hij ook geen onderzoek naar hoefde te plegen. Volgens het Hof beschikt de inspecteur hier over een dergelijke nieuw feit. Bovendien is het Hof met de inspecteur van mening dat de man op het moment van de liquidatie-uitkering in Nederland woonachtig is. Hij beschikt in 1996 over een recreatiewoning die substantieel is verbouwd, waarvan het elektriciteitsverbruik vele malen hoger is dan van de huurwoning in België.

Conclusie Advocaat-Generaal Hoge Raad 30 augustus 2011: Werkelijke leiding van houdster- en beleggingsvennootschap bevindt zich in België

Een Nederlandse vennootschap is 1996 verplaatst naar België. De aandeelhouder is in 1993 verhuisd naar België. Het belangrijkste vermogen van de B.V. is een vordering op een in Nederland gevestigde dochtervennootschap. In 2000 is

de B.V. geliquideerd. De vraag die hier aan de orde komt is of de vennootschap in 1997 binnenlands belastingplichtig is in Nederland.

Hof 's-Hertogenbosch is van mening dat de kernbeslissingen van de B.V. in de woning van de aandeelhouder in België zijn genomen en dat de feitelijke leiding van de B.V. op het woonadres van de aandeelhouder in België is gelegen. De Advocaat-Generaal is het hier mee eens en geeft aan dat het Hof de bewijslast niet onredelijk heeft verdeeld. Ook is het volgens de Advocaat-Generaal terecht dat het Hof alleen heeft gekeken naar de plaats van beleidsbepaling van de B.V., met voorbijgaan aan de plaats van beleidsbepaling door de dochter.

Hoge Raad 7 oktober 2011: geen kortere looptijd 30% regeling door periode van fysiek verblijf in het buitenland

In de vorige nieuwsbrief heb ik uitgebreid stil gestaan bij de 30%-regeling, enkele recente uitspraken hierover en de nieuwe, voorgestelde regeling. De regeling is maximaal 10 jaar van toepassing en wordt gekort voor de periode dat een werknemer voor aanvang van de tewerkstelling in Nederland heeft verbleven of is tewerkgesteld. De vraag die hier aan de orde komt, is wat onder "verblijven" moet worden verstaan.

In deze casus is een Fransman vanaf 1997 in Nederland werkzaam, waar hij in aanmerking komt voor de 30%-regeling. Gedurende twee perioden (2001-2003 en 2005-2007) wordt hij uitgezonden naar Singapore. Na de laatste uitzending wordt een nieuw verzoek voor de 30%-regeling ingediend. De vraag was of deze uitzendperiodes de termijn van de 30%-regeling verkorten? Volgens de Hoge Raad moet het begrip "verblijven" daarbij volgens het spraakgebruik worden uitgelegd. In de eerste uitzendperiode had de man een huis en partner in Nederland en was hij fiscaal inwoner van Nederland, maar was hij fysiek in Singapore. Volgens spraakgebruik verblijft hij daarom niet in Nederland maar in Singapore en komt deze periodes dus niet in mindering op de maximale periode voor de 30%-regeling.

Rechtbank Arnhem 14 juli 2011: Extra standaardvoorwaarde bij geruisloze omzetting

Een ondernemer kan zijn onderneming (eenmanszaak) in Nederland fiscaal geruisloos omzetten in een B.V. Om voor deze faciliteit in aanmerking te komen, gelden wel een aantal voorwaarden. Indien bij zo'n omzetting een in het buitenland woonachtige aandeelhouder is betrokken, wordt een extra

voorwaarde gesteld, omdat anders sprake zou kunnen zijn van claimverlies voor de Nederlandse fiscus. Volgens Rechtbank Arnhem komt deze extra voorwaarde niet in strijd met enig belastingverdrag, internationaal verdrag of het vertrouwens- en gelijkheidsbeginsel.

Hof Amsterdam 14 juli 2011: Verplaatsing van onderneming naar het buitenland is geen beletsel voor geruisloze omzetting

Een ondernemer die zijn onderneming staakt moet belasting betalen over de stakingswinst. Het is niet altijd duidelijk wat er wordt verstaan onder staking van een onderneming. Bij verplaatsing van een onderneming is echter in beginsel geen sprake van een staking en kan gebruik worden gemaakt van fiscale faciliteiten, mits wordt voldaan aan de daarvoor gestelde voorwaarden, zoals de geruisloze inbreng in een B.V.

In 2010 heeft de Hoge Raad zich uitgelaten over de vraag of een verplaatsing leidt tot een staking. Het ging daarbij om een melkveehouderij die werd verplaatst naar Duitsland. Volgens de Hoge Raad leidt verplaatsing niet tot staking, indien de identiteit van de onderneming, ondanks de verplaatsing, wezenlijk dezelfde is gebleven. Dit moet volgens de Hoge Raad worden beoordeeld aan de hand van een aantal factoren.

Hof Amsterdam heeft onlangs aan de hand van de criteria uit het arrest van de Hoge Raad wederom geoordeeld of de verplaatsing van een melkveehouderij leidt tot een staking of niet. Volgens het Hof is de identiteit van de onderneming wezenlijk hetzelfde gebleven, onder meer omdat de veehouder met dezelfde runderen is blijven werken. Inbreng van de onderneming in een B.V. is volgens het Hof dan ook toegestaan. Deze inbreng was geen onderdeel van een geheel van rechtshandelingen gericht op de overdracht of liquidatie van de onderneming.

+ + + + + + + + + + + + + + + + +